

Sygn. akt V U 407/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2019 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2019 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 25 marca 2019 r.

znak (...)

oddala odwołanie

sędzia Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt VU 407/19

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 25 marca 2019r. - znak (...) - odmówił K. S. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W uzasadnieniu strona pozwana podała ,iż wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - nie udokumentował wymaganego okresu pracy w wymiarze łącznym 25 lat .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. uznał K. S. - na dzień 01 stycznia 1999r. - staż pracy w łącznym wymiarze 24 lat, 07 miesięcy i 23 dni .

Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu do stażu pracy – liczonego na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej – wszystkie okresy składkowe i nieskładkowe .

Dodatkowo w uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał , że nie uznał wnioskodawcy jako pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze okresów zatrudnienia wymienionych w zaskarżonej decyzji .

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. S. , w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

W uzasadnieniu skarżący podał, iż wbrew twierdzeniom strony pozwanej posiada – na dzień 01 stycznia 1999r. - wymagany przepisami 15 letni staż pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

Na rozprawie w dniu 14 października 2019r. wnioskodawca wskazał , że w zaskarżonej decyzji – na dzień 01 stycznia 1999r. – organ rentowy wyliczył prawidłowy staż pracy ogólny .

W odpowiedzi na odwołanie strona pozwana wniosła o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymała w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. urodził się dnia (...)

Skarżący wiek emerytalny 60 lat osiągnął dnia (...)

W dniu 26 lutym 2019r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o emeryturę z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

Wnioskodawca zatrudniony był :

- w (...) Kombinacie(...) w C. od 10 października 1980r. do 08 lutego 1989r. na stanowisku kierowcy,
- w Przedsiębiorstwie Produkcyjno-Usługowym (...) Spółka z o.o. w C. od 02 listopada 1991r. do 30 kwietnia 1993r. na stanowisku kierowcy ,
- w (...) w C. od 01 maja 1993r. do 30 czerwca 1994r. na stanowisku kierowcy ,
- w (...) w C. od 01 sierpnia 1995r. do 05 października 1996r. na stanowisku kierowcy ,
- w Międzynarodowym Transporcie (...) s.c. w C. od 07 października 1996r. do 31 stycznia 1998r. na stanowisku kierowcy .

dowody:

- akta emerytalne k : 1-13, akta o ustalenie kapitału początkowego k.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie .

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2017r. , poz. 1383 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn- (ust. 1) .

Emerytura – zgodnie z warunkami określonymi w ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej – przysługuje pod warunkiem nie przystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych

na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na dochody budżetu państwa.

Art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi, że ubezpieczonym, urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy.

Zgodnie z treścią par. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami) – za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn.

Jak wynika treści akt ubezpieczeniowych – okres bezsporny uznany przez organ rentowy przy wydaniu decyzji to 24 lat 07 miesięcy i 23 dni – wymieniony na karcie zatrudnienia – karta 40 akt emerytalnych.

Wnioskodawca składając odwołanie od decyzji domagał się poczynienia przez Sąd ustaleń, że praca jaką wykonywał w okresach wymienionych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia – na stanowisku kierowcy – była pracą w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Rozpoznając zasadność odwołania wnioskodawcy Sąd uznał, iż po stronie skarżącego nie został spełniony warunek posiadania wymaganego stażu pracy w wymiarze co najmniej 25 lat liczonych na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na dzień 01 stycznia 1999r.

Z literalnego bowiem brzmienia przepisu art. 184 ustawy emerytalnej wynika, iż warunkiem nabycia prawa do emerytury na podstawie wyżej wymienionego przepisu jest spełnienie przesłanek łącznie w tym również warunku stażowego.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 12 stycznia 2005r. IUK 160/04(OSNP 2005/16/255) w postępowaniu odrębnym w sprawie z zakresu ubezpieczenia społecznego toczącym się odwołania od decyzji organu rentowego wydanej na wniosek o przyznanie emerytury niedopuszczalne jest przedmiotowe przekształcenie roszczenia (art. 193 k.p.c.) poprzez żądanie ustalenia tylko niektórych przesłanek warunkujących prawo do świadczenia (w niniejszej sprawie zaliczenie do okresu pracy w warunkach szczególnych zatrudnień wymienionych w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia).

Wielokrotnie Sąd Najwyższy wyrażał ugruntowany w praktyce pogląd, że niedopuszczalne jest w trybie art. 189k.p.c. ustalania faktów, także prawotwórczych, jeśli celem tego powództwa jest ustalenie dowodu, który ma być wykorzystany w postępowaniu o świadczenia z ubezpieczenia społecznego (por. uchwały Sądu Najwyższego z 3 listopada 1994r. I PZP 45/94- OSNAPiUS 1995nr 6, poz. 74; z 19 marca 2003r. III UZP 1/03- OSNP 2003, nr 13, poz. 317, a także wyroki z dnia: 17 grudnia 1997r. I PKN 434/97 - OSNAPiUS z 1998, nr 21, poz. 627; 23 lutego 1999r. I PKN 597/98 – OSNAPiUS 2000 nr 8, poz. 301; 19 września 2000r., IIUKN 725/99- OSNAPiUS 2002, nr 7, poz. 170).

W konsekwencji sąd uznał, że nie został spełniony – po stronie wnioskodawcy - warunek dotyczący udokumentowania 25-letniego okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W tej sytuacji Sąd odstąpił od dokonania analizy materiału dowodowego w celu ustalenia czy wnioskodawca na dzień 01 stycznia 1999r. legitymował się 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Reasumując na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd oddalił odwołanie, gdyż nie było podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu.